

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

"מה אתה עושה בחו"ל?"

הרב נחום זוין

ומכיוון שלפני כן, בפוניבז', למדנו סנהדרין - התחלתי לומר סוגיה בסנהדרין. הרבי מיד שאל, "מה סנהדרין? הרי לומדים שבת", אך אני לא עניתי. הזכרתי את דברי הגמרא שם שבמקרה שהשור המית שלא בכוונה, אז הוא פטור מסקילה, וזה נלמד מכך ש"כמיתת הבעלים, כך מיתת השור" - כשם שמיתת הבעלים היא רק כאשר המית בכוונה, כך מיתת השור היא רק אם המית בכוונה. הרבי מיד שאל, הרי מיתת השור זה דיני ממונות, ואילו מיתת הבעלים זה דיני נפשות, ואיך אפשר ללמוד את האחד מהשני? בהמשך הרבי ביאר את תוכן הסוגיה הזו על פי החסידות, וציין שזהו אחד המקומות שבהן לא ניתן להבין את הדין ב'נגלה', ללא הביאור בפנימיות התורה.

בסיום אותה יחידות הרבי איחל לי, "יהי רצון שיקויים בך 'כמיתת הבעלים, כך מיתת השור' " - כלומר, על פי המשמעות הפנימית, כמו שמבואר בתניא שהרע של הנפש הבהמית מתהפך להיות טוב גמור.

ביחידות השנייה, הרבי שאל אותי, "מה אתה עושה כאן, הרי אסור לצאת מארץ ישראל?" עניתי מיד שעל מנת ללמוד תורה הרי מותר. אז הרבי ענה שיש לחקור במשמעות הדברים, האם הכוונה היא שרק בשעת היציאה שואלים את האדם לשם מה הוא יוצא, וכיון שעונה שיוצא ללמוד תורה, הרי היציאה הייתה בהיתר, ואפילו אם אחר כך בפועל לא ילמד, אין בכך בעיה; או שהפשט הוא שבכל יום ויום שואלים מחדש, 'הרי אתה בן ארץ ישראל, מה אתה עושה בחוץ לארץ?' אז עונה האדם, שיצא ללמוד תורה, זאת אומרת שבאותו יום למד בחו"ל יותר מאשר היה לומד בארץ ישראל. אך למחרת שוב באים ושואלים אותו, 'הרי אתה בן ארץ ישראל, מה אתה עושה בחו"ל?', ולא יסתפקו בתשובה שלמדת כמו אתמול, אלא בכל יום ויום צריך להוסיף ביחס לימים הקודמים.

הרבי תבע מהבחורים שיתמסרו ללימוד התורה, נגלה וחסידות, שיהיו מונחים בלימוד. הוא ציפה שאהיה מסוגל להגיד עניין בסוגיה ממסכת שבת, אף שהיה זה רק תחילת הזמן. הוא זירז ועודד אותי ללמוד עוד ועוד, ולא להסתפק בהישגי העבר.

בכלל, העידוד של הרבי ללימוד בא לידי ביטוי בכל השיחות שלו. אני יכול להעיד על עצמי שכאשר לא הייתי מונח בעניין,

»

אבי היה בנו יחידו של הסבא, הגאון רבי שלמה יוסף זוין, שעל ברכיו גדלתי והתחנכתי. למדתי בבית ספר בתל אביב, אחר כך בישיבה קטנה של חב"ד בלוד, ואחר כך עברתי ללמוד בישיבת פוניבז'. בהשפעתו של הרב חיים שאול ברוק שעמו היה לי קשר בעת לימודי פוניבז', נסעתי ל'קבוצה', ללמוד בישיבה בחצר הרבי, לקראת סוף שנת תשכ"ה (1955).

השהייה ב'קבוצה' אז הייתה למשך חצי שנה, אולם הרבי מאוד רצה שזה יהיה שנה. הנשיא שז"ר סיפר לי שהרבי אמר לו שהוא רוצה שבחור יראה שנה שלמה את מעגל החיים בליובאוויטש. גם סבי פעל בשעתו לטובת העניין, ושז"ר הפעיל את השפעתו, ובסוף סודר שהקבוצה תהיה לשנה.

במהלך תקופת שהותי אצל הרבי, זכיתי להיכנס שלוש פעמים ליחידות. בפעם הראשונה, סמוך להגעתו, הרבי התעניין מה אני לומד בחסידות. באותה שנה הרבי ביקש שילמדו בכל שבוע את 'הפרשה החסידית' מתוך ה'ליקוטי תורה'. עניתי שאני לומד תניא. "וליקוטי תורה לא? ודרך מצוותיך לא? זה לא דרוש לך?", שאל הרבי, ואמר לי ללמוד יותר חסידות.

באותה יחידות הרבי ביקש שאומר משהו בלימוד. למדו אז בישיבה מסכת שבת, אבל זה היה עדיין בתחילת הזמן,

היחידות השלישית שלי התקיימה זמן קצר לפני הנסיעה חזרה לארץ. הכנסתי פתק לברכה והצלחה בלימוד. הרבי ענה "שהקב"ה ימלא משאלות לבך לטובה, הן את אלו שכתבת, והן את אלו שהיית צריך לכתוב ולא כתבת". התפלאתי מנוסח הדברים, והתייעצתי אחר כך עם הרב יואל כהן שאליו הייתי מקורב. הוא הסביר שכנראה הרבי ציפה שאכתוב ואבשר על כך שאני מתכוון ללמוד בישיבה בכפר חב"ד עם שובי ארצה, אף שהגעתי לפני כן מפוניבז'.

מקרה דומה היה גם אחרי חתונתי, אז חזרתי מאמר חסידות בעל פה, כנהוג. אחרי תקופה הגיע מכתב מהרבי לסבי, ובו כתב "נודעתי מן הצד שנכדו הר"נ אמר מאמר חסידות ביום חופתו, ולפלא שמנעו הטוב לבשר על כך".

בכלל, ההווי ב-770 במשך תקופת השהות שלי שם היה מדהים. זו הייתה צורת חיים אחרת, בפרט שהייתי קשור עם הרב יואל כהן, והכרתי אז הרבה דמויות מזקני החסידים שהיו שם. ומעל לכל, לראות את הרבי ואת עבודתו - זה היה דבר מדהים. ראיתי הרבה רבנים, אדמו"רים, צדיקים וקדושים - אבל היו נוסעים גם להבראה; אצל הרבי זה היה מצב שפשוט בגשמיות, אדם רגיל לא יכול לחיות ככה, ללא שום הפסקה, שום חופשה. זה דבר שמעבר להשגתנו.

הרב נחום זוין מכהן כרבה של שכונת קריית אליהו, חיפה. הוא רואיין בביתו בחודש סיון, תשע"ד (2014).

השיחות היו נעימות; אבל רק כאשר הייתי בתוך העניין, אז ראיתי את העומק הנפלא שבדברים. היה צריך פשוט ללמוד, להעמיק ולהבין את הדברים. אגב, אני הגעתי הרי משיבת פוניבז', שם סגנון השיעורים היה יותר עיוני, לעומת השיעורים ב-770 שהיו יותר פלפולים. זכור לי שכתבתי לסבי על ההבדל בין השיעור הליטאי לבין השיעור שהיה שם.

אבל השיחות של הרבי היו מלאות וגדושות בתוכן למדני, כך שבנוסף להיותו רבי, הוא גם שימש כמעין 'ראש ישיבה' ומכוון דרך בלימוד.

הרב שלמה יוסף זוין עם הרב פנחס אלטהווי

לצד הדרישות הלימודיות, הרבי גם התעניין ודאג מאחורי הקלעים להרגשת הטובה. נודע לי שהרבי הוציא פתק למזכירות שיקבלו אותי יפה. בשמחת תורה של אותה שנה, תשכ"ו (1965) הרבי עמד על הבימה, ואני זוכר בדיוק איפה אני עמדתי, בשורות הארוכות מצד שמאל. היה דוחק עצום. פתאום הרבי קרא לרב חדקוב וראו שאמר לו משהו, אבל לא ידעו מה; ואז הרב חדקוב ניגש עד סמוך אלי והצביע לעברי. בשעתו, היה זה לפלא בעיניי. אחרי שחזרתי לארץ, מצאתי מכתב מהרבי לסבי שנכתב אחרי שמחת תורה, ובו הרבי כותב, "הגם שבשמחת תורה היה על נכדו 'הלחץ זה הדחק', יהי רצון שיקיים בו מה שנאמר 'ישראל נמשלו לזית, מה זית כל מה שכותשין אותו שמנו נוטף יותר'". אז הבנתי שהרבי רצה לראות אותי, כדי שיוכל לכתוב לסבי אודותיי.

פעם קרא לי הרב חדקוב ואמר לי, "היות שאתה בא משיבה ליטאית, כדאי שתבקר אצל גדולי הרבנים בארצות הברית". ידוע שהרב חדקוב לא היה מדבר אלא את מה שהרבי אמר לו. כלומר, זו הייתה הוראה מלמעלה.

זכור לי ביקור אחד שהלכתי ביחד עם חברי הרב ישראל לבקובסקי, שהיה אז בחור, אל הגאון רבי משה פיינשטיין לשמוע שיעור. אחרי השיעור הציגו אותי בפני הרב משה פיינשטיין כנכדו של הרב זוין. הוא שאל אותי, "מה אתה עושה פה בארצות הברית?", וסיפרתי לו שבאתי ללמוד כאן בישיבת חב"ד. הוא התפלא והתעניין האם הסבא שלח אותי ללמוד כאן. כמו כן, הוא דיבר על גדלותו של הרבי.

זמן קצר אחרי שחזרנו ל-770 קרא לי הרב חדקוב, והתעניין אם אני מבקר אצל הגדולים, אצל מי הייתי? איך היה? הוא רצה לשמוע את כל הפרטים בדיוק מה היה עם הרב משה פיינשטיין. היה נראה שהוא כבר ידע, אינני יודע כיצד.

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשט"ז (1956) — בצעד יוצא דופן, ביקר הרבי במחנה הקיץ 'גן ישראל' בסוואן לייק, ניו יורק, הראשון מתוך שלושה ביקורים שערך במחנה הקיץ. ביקורים אלה היו ההזדמנות היחידה שבה יצא הרבי מתחומי ברוקלין, למעט הנסיעות לציון חמיו, הרבי הריי"צ, בשכונת קמבריה הייטס, ניו יורק. הרבי סייר בשטח המחנה, ולאורך הסיור הציג הכוונה והדרכה. בהמשך לביקור בסוואן לייק, ביקר הרבי במחנה הקיץ לבנות - 'אמונה'. ט"ז בתמוז

< תשכ"ג (1963) — הרבי ערך חופה וקידושין בחתונתם של הרב שמואל לו זוגתו, בחצר של 770. הייתה זו הפעם האחרונה, מתוך סך הכול 61 פעמים, בהן ערך הרבי חופה וקידושין. ט"ו תמוז

לזכות

כל משפחת רובין המורחבת שיחיו
הוקדש על ידי
הורים יהודה וארלין שיחיו רובי

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015